

קניין ייחודי

אחרי 10 חודשים של התגבשות מופיעים לפניך השבוע 18 חברי המערכת של העולם הזה. שמויהם של אחרים מהם כבר ידועים לך — שלום (מחברת השומר הצעיר במצרים, קבוץ כדרום הנגב, פלוגה ערבית של הפלמ"ח, שוועלי-שמרון) כהן, מקסים (רא"ם, פ.מ., גולני, חיל-אוויר) סלומון, דוש (צבא השחרור של סיטו, מחתרת) איתמר עילם.

הפעם ברצוני להציג לפניך עוד כמה מן החברים האחרים לעיצוב דמותו השבועית של עתונך.

שואל קורא: האם כל העתון נכתב ע"י איש אחד? מדוע שווה הסגנון בכל המדורים? התשובה היא, כמובן, ששעולס הזה נהוג לפי השיטה האמריקאית החדשה הדורשת בניגוד לשיטה האירופית הנהוגה בעתוני הארץ) למנוע בליל של סגנונות בעתון, להעביר את כל החומר הנכתב ע"י כתבים וסופרי-מדורים דרך תהליך של סגנון מרחיק-לכת. בשפת המקצוע: "רייטינג".

האיש האחראי לצד זה של העתון החל את הקאריירה הספרותית שלו בליל אסל, כשעבר עם שלושה סירים אחרים את גבול מצרים, בכוח לאבוע-גילה, וכתב על אבן הגבול מילה אחת: באנו.

יעקב אשמן, בן 24, יליד הארץ, בוגר גמנסיה "הרצליה", התגייס לח"י בשנת 1947, התגייס עם שאר חבריו לגדוד השדיון של צ.ה.ל., נפצע קשה ע"י רסיסים של מנו מרגמה בגבו במבצע "דני", נחבש ע"י עמוס קינן, הוא עזיב של הארץ. אחרי המלחמה הפך מורה בגמנסיה בה למד, לא מצא סיפוק בלימוד התכנית הקיימת, הצטרף לפ"י 3 חודשים למערכת.

פצוע-קרבי שני שהטביע את חותמו על סגנון העולם הזה הוא דב איתן, מספק מחלקת-פלמ"ח בחטיבת הראל, שנפצע קשה בבטנו ע"י כדור ערבי בראשית הקרבות על ירושלים. כנכה שוחרר מתפקיד קרבי, מילא כמה שליחויות מענינות של צ.ה.ל. באמריקה ובאירופה.

דב איתן, גם הוא יליד הארץ, בן 24, סטודנט בעל משיכה חזקה לפסיקה ולהגוסה, כתב את אחד הספרים הגדולים על מאבק ירושלים, שלא פורסמו עד כה. כשהצטרף למערכת לפני חצי שנה הורגשה השפעתו המיוחדת בכמה מדורים שקבעו במידה מרובה את דמות העתון.

פחות מכל סופרי-חוקן של העולם הזה ידוע לקורא סלים מנצור, אף כי השפעתו על המדור במרחב (בעיני קוראים רבים, לפי מכתביהם, המענין שבמדורי העתון) היתה מכרעת. סלים מנצור, מפרח-היעתונאים שגדלו במצרים, גר עתה בארץ, שם מתרכזים, כיום, חוטים רבים המובילים לארצות המרחב. על טיב מקורות אינפורמציה אלה מעיד המדור עצמו.

לאלה, ולכל שאר חבריהם, עורכי המדורים השונים, יש להודות אם העתון לא איבד גם כיום, במהדורות-החירום האכזריות, את עיקר תוכני-קיומו: לתת מאקסימום של אינפורמציה, מבוארת על פי רקעה, במינימום של מלים.

הזויר

מכתבים

הזירות של בן-גוריון

השער על בן-גוריון והלירות (העולם הזה 695) היה השער היפה ביותר של העולם הזה עד כה.

מרים גלילי, קרית-חיים

רעיון מצוין, שמא תדפיסו את העתון על שטרות של לירות? ואז תוכלו להוסיף שוב 4 עמודים.

מרדכי אקסלרוד, מגד-גד

האם קרעתם באמת כל כך הרבה לירות? כמה זה עלה לכם?

דני קריצ'ר, חיפה

אל יתרגש הקורא קריצ'ר: לא השטרות נקרעו, כי אם התמונה.

האם צריך ראשי-משלה להתפטר, כדי להגיע לשער העולם הזה?

אברהם ק. שלוסברג, חיפה

אמנם השתמשתם בשטרות של 120 ל"י רח, אבל לא היתה זאת אלא עלילה זולה, לא בן-גוריון גרם לאינפלציה, אלא השוק השחור.

דוד סמאדנסקי ת"א

מי קדם למי — התרנגולת הראשונה או הביצה הראשונה?

שער זה מצא חן בעיני יותר מכל הבחי:

רות היפות שפרסמתם עד כה — הוא מגדיר בצורה קולעת ומשכנעת, במבט אחד, את כל המצב העגום הקיים במדינה, בעקב המדיניות המסורפת של הממשלה.

אהרן גורדין, ירושלים

חבר משק

את נשמתי הרטובה בעורת העולם הזה, מה אני טוצא בו? מאמר בשם "הגשמים לא באו" ישראל קפלן, ת"א

קללה לאחד אינה ברכה לשני. הגשם לא הספיק להציל את היבול.

הרפורמיזם היתה בסדר גמור, גם בעיני קיבוצניק, רק שאלה אחת: מדוע בחרתם דווקא באנשי חמדיה? להם יש תמיד אפשרות בשעת צרה, לחשוב מים מן המשקים השכנים. אבל מה יעשו משקים פחות מאישרים?

ראיתי כמו עיני חית הנגב

באחד מיליות המלחמה המואפלים, בלכתי הביתה, שמעתי קול מאחורי: "חבובה, אני חית הנגב שלך. שקט!" לא הספקתי להשיב מ"ע קול, וכבר חביתי קני הקול. השתחזר רדתי מחבוקי ואי מרתי בקול מרגיע: "קירי, לא כאן המקום. שלב זרועך בזרועי ובעוד דקות מספר נהיה בבית". חית הנגב היתה מבטטה ממני. היא ספרה לי כיצד נפטרה מחבר, שיסבה עמו בקולנוע "דעתי, בחיי, שאמצא חברמנית כמוך".

הענני הביתה נכנסנו מן הכורסה התרוממה דמות אתלסיות, עליזה: "יוסקה, ימח שמך", אמר לחית הנגב שלונתי, "מדוע לא ספרת, כי הנך מכיר את אמי? היינו חוזרים יחד מן הקולנוע הביתה".

קוראת ותיקה, התורמת את הפרט בסך 1 ל"י לקרן למען הילד.

הזה 695) ביטאו בדיוק מה שהרגשנו כולנו: המפלגות האלה נמאסו עלינו.

אלחנן לוי, ת"א

אם יש לי לבחור בין סיביר (ק) ובין רבתי-עמון (ח), אני בוחר ברבתי-עמון.

נמרוד בן-יוסף, ת"א

אבל מה יעשו המסכנים הרוצים להישאר דוקה בתל-אביב?

האם חושב דוש שזה מצחיק, כשהוא מכנה את דוד בן-גוריון "משתרר המולדת, כיבש השממות"?

שמואל רבסקי, ירושלים

חס ושלוש, מי ציחק?

רותי, 1951

לא ברור לי לפי מה תבחרו ברותי, 1951. האם זו תחרות יופי? האם כדאי גם לבחורות לא כל כך יפות לשלוח לכב תמונות?

רות אפשטיין, ת"א

אין זאת ותחרות יופי לפי המובן המי קובל, כל אשה או בחורה, ששמה רותי, מוזמנת לשלוח את תמונתה (בצירוף פרטים) תיבחר הבחורה האופיינית ביותר המגלמת, ככל האפשר, את הטיפוס האמיתי של רותי. לא טוב עשה דוש ששידך את רותי עם חבר-כנסת (ח"כ — בהעולם הזה). אנו רוצים שרותי תשתדך עם בחור פשוט כמונו, בלי חכמות ומשקפיים, ולא עם איזה טיפוס מפוקפק, המרויח 150 ל"י תמורת פטפוטים, שאינם מענינים אף זכוב אחד.

אביאל ג, מזריק, נתניה

מי אנחנו שנפריע לאהבתיה של רותי?

ישראלים בארה"ב

למרות ההגבלות במתן היתרי יציאה מהארץ, מגיעים מדי שבוע בשבוע לניו יורק צעירים ישראלים, ומספרם מגיע עתה לאלפים. רבים הישראלים השהוים בארה"ב למעלה מ-4 שנים; למרות הפקודות, כי עליהם לחזור ארצה, לא נענו לדרישה והצי ליהיו בכל מיני אמתלות להסתדר. לא מעטים הם המשהמטים, המוצאים מפלט בקונסוליה, חלקם של הצעירים האלה מתאקלם במקום מושבו, ללא שאיפה מיידית לחזור.

אבנר, ניו-יורק

מדוע אטור בקונסוליה מה שסותר בכל משרדי הממשלה.

רשימת הזוכים בחידון הכיטויים

(גלויון 693): רות שרף, יפו, שדרות ירוש-לים, חזל ישראל, רמת-גן רח' ארלוזורוב, משה שפיגל, מכמורת, דאר כפר-ציון, יצחק כהן, הרצליה, חוף ים. עדו ורנני, חיפה. חסן שוקרי, שולמית זהבי, ירושלים, המלך דוד, מרים קוסנר, תל-אביב, חובבי ציון 44, אברהם ליהן, נח"ל, קבוצת סעד, ירחמיאל כהנוביץ, תל-אביב, שער ציון, יחזקאל אהרוני ביה"ס התיכון החקלאי, פרדס חנה.

השער

זהו הספור הקצר ביותר שהתפרסם אי פעם על נערת-שער. איננו יודעים אם היא אהבת לאכול עגבניות, קישואים או דפילה. איננו יודעים אם היא מרימה משקלות, מנגנת על פסנתר, מרחפת באויר, איננו יודעים מה שאיפותיה, מה חלומותיה, מה מספר הטלפון שלה.

בקיצור: אין לנו כל מושג מי היא. ההמונה הגיעה בדואר. עורך-התצלומים שם עליה את חותמתו, המעמד הכין אותה לשער, ירקא או נחברר: לתמונה לא היו מצורפים כל פרטים, לא שם ולא כתובת. האיש, שיראה את האוירוגינל ברחוב (או בראי), מתבקש להניע אותה למסור פרטים נוספים למערכת.